

“Ne ‘cies kjon ‘Ari volas fari,” Hagrid murmuris. Li rigardis per sia binoklo. “Se ti’ eblus, mi supozus, ke li perd’s la region de si’ bal’ilo...sed ti’ ne ebles.”

Subite homoj indikis Hari de ĉie en la bankaroj. Lia balailo komencis ĉirkaŭvolvi ripete, dum li apenaŭ povis resti kun ĝi. Tiam la tuta homamaso anhelis. La balailo sin freneze skuegis, kaj Hari svingis flanken. Li nun pendis suben, alkröĉigante per sola mano.

“Ĉu io defektiĝis al ĝi kiam Siliko trafis lin?” Ŝemus flustris.

“Certe ne,” Hagrid diris kun tremanta voĉo. “Neni’ ne povas mal’elpi balailon krom tre forta Mava magio – neni’ junulo kapablas fari tion al iu Nimbuso 2000.”

Post tiuj vortoj Hermiona ekprenis la binoklon de Hagrid, sed anstataŭ rigardi supren al Hari, ŝi komencis frenezan serĉon inter la spektantoj.

“Kion vi faras?” ĝemis Ron grizvizaĝe.

“Ĝuste kiel mi supozis,” Hermiona anhelis, “Jen Snejp – rigardu.”

Ron kaptis la binoklon. Snejp sidis meze en la bankaro kontraŭ ili. Li fiksadis siajn okulojn al Hari, kaj li murmuris senpaŭze subvoĉe.

“Li faras ion – mavsorĉante la balailon,” diris Hermiona.

“Kion ni devas fari?”

“Konfidu tion al mi.”

Antaŭ ol Ron povis diri pluan vorton, Hermiona estis malaperinta. Ron turnis la binoklon denove al Hari. Lia balailo vibradis tiel forte, ke li kapablus alkröĉiĝi malmulte plu. La tuta homamaso staris, rigardanta, terurata, dum la ĝemelaj Tordeli flugis supren, kaj provis tiri Hari sekure sur unu el siaj balailoj, sed sensukcese – ĉiufoje kiam ili proksimiĝis al li, la balailo saltis eĉ pli alten. Ili subiĝis, kaj rondiris sub li, evidente kun la intenco kapti lin kiam li falis. Marko Siliko prenis la kvaflon kaj trafis kvin golojn ekster la rigardo de ĉiuj.

“Hastu, Hermiona,” Ron murmuris urĝe.

Hermiona estis perfortinta sian vojon trans la tereno al la benkaro kie staris Snejp, kaj nun kuris laŭ la vico malantaŭ li; ŝi eĉ ne petis pardonon, kiam ŝi frapis prof. Ciuro tiel, ke li falis surkape en la vico antaŭ si. Atingante je Snejp ŝi kaŭris suben, eltenis sian vergon, kaj flustris kelkajn vortojn taŭgajn. Brilaj bluaj flamoj pafiĝis el ŝia vergo kaj sur la talaran orlon de Snejp.

Pasis duona minuto antaŭ ol Snejp sentis tion, ke li brulis. Subita hurlo informis al ŝi, ke ŝi sukcesis je la tasko. Kaptante la fajron de sur li per la bokaleteto de sia poŝo, ŝi ekhastis reen laŭ la vico – Snejp neniam scios kio okazis.

Tio sufiĉis. En la aero, Hari subite sukcesis grimpi denove sur sian